כמה קווי־טלפון. מקבלים שיחות־גובייא מהארץ, ואחרי חודש בורחים

"אמיגו" אינה עונה

הקשר הפלסטיני. איך רימתה רשת מקורית את חברות־הטלפון בארצות־הברית ואיפשרה שיחות מהשטחים הכבושים לארצות־ערב, ומה עשה מישרד־התיקשורת כדי לעצור אותה

שירלי ספר

היזמים הפלסטיניים מאורגנים בארצות־הברית בחברות כמו „אמיגו סט", „ערב סט", „סעיד סט", „החברה הבריטית לתיקשורת", „החברה האמריקאית לתיקשורת", ו„החברה הצרפתית לתיקשורת". הם מחזיקים סוכנויות ראשיות במיזרח־ירושלים, העובדות ישירות עם היזמים בארצות־הברית, וסוכנויות־מישנה בשאר השטחים הכבושים, העובדות עם הסוכנויות הראשיות. סוכנויות אלו עובדות ממקומות מגוונים כמו מלון נאשיונל פאלאס בירושלים, מישרד הולילנד ברחוב אל־עזריה בירושלים, תחנות מוניות במיזרח־ירושלים ועוד בתי־עסק זעירים.

האיש המוגדר כמוח של הקשר הפלסטיני הוא אדם בן 40, פהמי פראנק אמיגו, יליד הכפר בידו שליד רמאללה. איש זה מחזיק בתעודת־זהות ובדרכון אמריקאיים, ומבוקש על־ידי האף־בי־איי על מעשי הונאה וגניבה בתחום הטלפונים וזיוף כרטיסי־אשראי. יש לו בית בכפר בידו, וכשהוא מגיע לביקור מולדת, הוא משתמש בו כבסיס לפעילויותיו התיקשורתיות.

במהלך הכנת כתבה זו נודע לי, כמעט במיקרה, שגיבור־הכתבה נמצא בעיצומו של ביקור כזה בארץ. היה זה בעת ששוחחתי עם היועץ המישפטי של מישרד־התיקשורת, מנחם אהלי, על האספקטים התיקשורתיים של הפרשה. לפתע אמר אהלי: „במיקרה אני יודע שאמיגו נמצא בארץ. טילפן אלי לפני ימים אחדים מישהו ממישטרת־הגבולות בנמל־התעופה בן־גוריון, שידע שאנחנו מחפשים את אמיגו, וסיפר לי שהוא הגיע. כן, יש לי מיספר־הטלפון שלו בבידו. רק רגע, אם תמתיני על הקו אמצא אותו. כן, את רושמת? הנה המיספר. אני חושב שכבר ניתקנו לו את הטלפון הזה, אבל כדאי לך לנסות."

■ ■ ■

ניסיתי, ולהפתעתי הרבה פהמי פראנק אמיגו, האדם שכולם מחפשים אחריו, ענה לי מעברו השני של הקו. הצגתי את עצמי, סיפרתי לו שמספרים עליו כל מיני סיפורים לא־יפים, וביקשתי להיפגש איתו כדי לקבל את גירסתו.

אמיגו נשמע חביב, וקבענו פגישה למחרת בבוקר. הוא הסכים שאביא לפגישה גם צלם, וביקש שאטלפן אליו ב־9 בבוקר, כדי לקבוע את הזמן המדוייק לפגישה. כשטילפנתי למחרת, התבשרתי שבלילה נעצר על־ידי מישטרת־ישראל, שפשטה לכפר במיבצע שתואם עם צה"ל.

באמצעות החברה שהוא הקים, אמיגו סט (סט — קיצור של המילה האנגלית סטלייט, שפירושה לווין) הוא ביקש לגאול את העם הפלסטיני מקשיי הדיכוי, כפי שאפשר לקרוא בתרגום מודעה שפורסמה ב־3.8.89 בעיתון אל־קודס במיזרח ירושלים: „תחנת אמיגו סט מודיעה שלאור המצב הקשה, וכדי שלא ינצלו אתכם, החלטנו לתת אפשרות לבני־עמנו שירוויחו מהשרות שלנו... אנו נותנים שרות פלסטיני, לא בשם בלבד אלא גם בפועל. כתובתנו היא: כפר בידו היפה ולא תל־אביב. הצעתנו ומטרתנו היא אנושית...". למען האנושיות ועל חשבון חברת־הטלפון האמריקאית קאית הרשה לעצמו אמיגו להיות לארג' גם עם הסוכנים העובדים תחתיו. הוא הציע להם הטבות כמו „שיחות־חינם באורך של 20 דקות, אם הסניף מוכיח פעילות רצינית," או „כרטיס־נסיעה באוויר חינם, כולל אירות, לכל סניף או תחנה העושים את עבודתם בדיוק, באחריות המוטלת עליהם ובלי בעיות כספיות או מינהלתיות עם התחנה או עם המנויים."

מי לא היה מבקש לעצמו בוס טוב ומיטיב שכזה?

כדי למנוע בעיות מיותרות הכניס אמיגו לחוזה בינו ובין סוכנו גם סעיף האומר „התחנה שלנו לא שייכת למוסדות־התיקשורת בארצות שבהן אנו פועלים, ועל הסוכנים להיות תחייב בחוק של כל ארץ שבה הם פועלים. התחנה הראשית לא אחראית לכל בעייה חוקית שתהיה."

■ ■ ■

חברת־הטלפון סאות־וואסטרן בל היא אחת הנפגעות העיקריות בארצות־הברית מהקשר הפלסטיני. עד לדצמבר 1988 נעו הפסדיה בפרשה סביב 500 אלף דולר. נראה שבמהלך 1989 הם סבלו מהפסד גדול פי־כמה. חברת־טלפון נוספת שעסקיה קיבלו מכה חזקה מפרשה זו היא חברת M-C-I המתמחה בשיחות בינלאומיות. על־פי הערכות מומחים, ההפסדים בעיקבות ההונאה מגיעים לחמישה מיליון דולר.

חברות־הטלפון האמריקאיות הנגזלות מהרו לפנות כבר לפני חצי שנה לשילטונות הישראליים, כדי שיעזרו להן למגר את התופעה. אולם הביורוקרטיה הישראלית נכנסה לפעולה באיטיות משוועת. זהו תחום שנמצא בטיפולן של הרשויות הבאות: מישרד־התיקשורת, בזק, מישרד־הביטחון, מתאם־הפעולות־בשטחים והמישטרה.

במשך חודשים ארוכים נמשכה ההונאה בריש־גלי, תוך שהחברות הפיראטיות ממשיכות לפרסם מודעות־ענק בעיתוני מיזרח־ירושלים, שבהן הציעו לתושבי הגדה והרצועה שיחות לחו"ל במחיר מגוחך. באחרונה הגדילו היזמים לעשות בהציעם שיחות־טלפון לארצות־הברית בלבד, בתעריף של 1 ש"ח לדקה: הכל על גבן של חברות־הטלפון האמריקאיות.

■ ■ ■

תבן שאיש בישראל לא היה שומע לשוועותיה של חברת־הטלפון הנגזלת, לולא היו היזמים פוגעים גם באינטרסים הכלכליים של חברת סולן תיקשורת ומחשבים בע"מ.

מנכ"ל החברה, יעקב סולן, גילה כבר לפני שלוש שנים כי לתושבי השטחים הכבושים יש בעייה רצינית של תיקשורת טלפונית עם מדינות־ערב. אין שום דרך שבה יוכל אחמר, היושב בשכם, לדבר בטלפון עם אחיו מוחמר, הנמצא בכחריין.
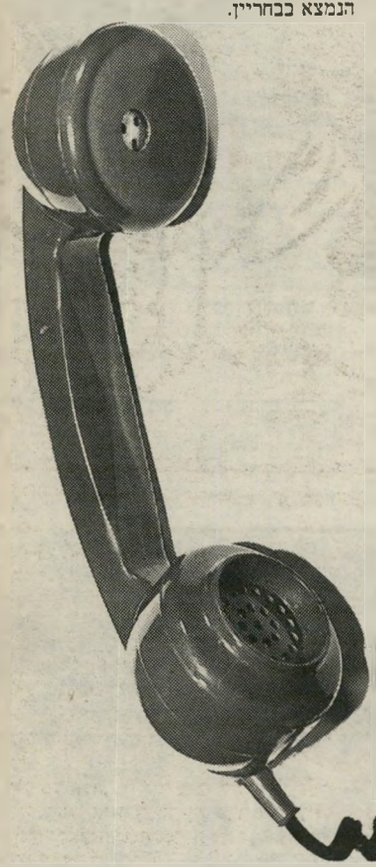
תרגום המודעה המפרסמת את „אמיגו סט": „שתי דקות בחינם. דבר 5 דקות ושלם 50 שקל בלבד. תחנת ,אמיגו סט' לתיקשורת טלפונים ושרותי דואר מודיעה שלאור המצב הקשה, ועל מנת שלא ינצלו אתכם, החלטנו לתת אפשרות לבני־עמנו להרוויח מהשרות שלנו. ,אמיגו סט' – תחנה ערבית בעלת ניסיון בינלאומי. אנו נותנים שרות פלסטיני לא בשם בלבד, אלא בפועל. כתובתנו היא: כפר בידו היפה, ולא תל־אביב. הצעתנו ומטרתנו היא אנושית. אנחנו עובדים למענכם 24 שעות ביממה."